

Druk nr 774

Warszawa, 6 lipca 2016 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja do Spraw Petycji
BKSP-020-1-2016

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja do Spraw Petycji
wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy - Prawo ochrony
środowiska.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został
upoważniony poseł Grzegorz Wojciechowski.

Przewodniczący Komisji

(-) Sławomir Jan Piechota

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹) w art. 129 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1-3, można wystąpić w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Art. 2. Do roszczeń, o których mowa w art. 129 ust 1-3 ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.) powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nie przedawnionych, stosuje się przepis art. 129 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

UZASADNIENIE

¹ Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2016 poz. 672)

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Projektowana ustawa ma na celu nowelizację ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Impulsem do wystąpienia z niniejszą inicjatywą ustawodawczą była rozpatrywana przez Komisję do Spraw Petycji petycja z dnia 29 grudnia 2015 roku wniesiona przez wójta gminy Buczek. Wniósł on o zmianę art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska polegającą na wydłużeniu terminu do wystąpienia z roszczeniem o odszkodowanie z tytułu ograniczenia korzystania z nieruchomości oraz o umożliwienie dochodzenia takich roszczeń przez osoby, które uchybiły terminowi wskazanemu w obecnym brzmieniu przepisu.

Petycja była uzasadniona krótkim - 2 letnim - okresem przedawnienia roszczenia. Autor petycji wskazywał przypadki, w których termin ten powodował, że z roszczeniem występowała jedynie część właścicieli nieruchomości. Podkreślił, że niezachowanie terminu do wystąpienia z roszczeniem spowodowane było często nieuregulowanym stanem prawnym nieruchomości (nie było osoby, która byłaby uprawniona do wystąpienia z roszczeniem). To głównie ta okoliczność była przesłanką do wystosowania do Sejmu RP przywołanej wyżej petycji. Termin taki powinien bowiem uwzględniać możliwość uzyskania legitymacji do ubiegania się o odszkodowanie lub wykupienie nieruchomości.

Komisja do Spraw Petycji na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. uznała zasadność petycji i zdecydowała o przygotowaniu projektu ustawy nowelizującej zakwestionowane przez autora petycji przepisy.

W dyskusji posłowie podkreślali, że przewidziany w art. 129 ust. 4 ustawy - Prawo ochrony środowiska, dwuletni okres przedawnienia stanowi istotne

utrudnienie dla obywateli. Przywołano także opinię Biura Analiz Sejmowych, w której wskazano krytykę obowiązującego rozwiązania w piśmiennictwie.

Terminy na przedstawienie roszczeń odszkodowawczych związanych z powstaniem szkód wywołanych legalnymi działaniami administracji publicznej są terminami zawitymi (nie podlegają przywróceniu). Cechą terminów zawitych jest ich stosunkowo krótki czas w porównaniu do ogólnych zasad, zawartych w Kodeksie cywilnym (zgodnie z art. 118 Kodeksu cywilnego jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat 10).

Komisja uznała, że obowiązujący dwuletni okres jest zbyt krótki i powinien zostać wydłużony. Jednak biorąc pod uwagę specyfikę roszczenia wskazanego w art. 129 ust 4 ustawy - Prawo ochrony środowiska (termin zawity) – zdaniem Komisji - właściwy będzie okres pięciu lat.

Warto też zwrócić uwagę na inny aspekt sprawy. Początek biegu obowiązującego dwuletniego okresu, w którym należy wystąpić z roszczeniem nie jest dostosowany do praktycznych aspektów ograniczenia możliwości korzystania z nieruchomości, ponieważ biegnie on od chwili wejścia w życie aktu prawnego ustanawiającego ograniczenia, a nie faktycznego ujawnienia się niedogodności w korzystaniu z nieruchomości. Okres pomiędzy ustanowieniem ograniczeń, a ich faktycznym występowaniem może trwać dłużej niż dwa lata. Oznacza to, że obywatel ma stosunkowo niewiele czasu na uzyskanie informacji o nowym stanie faktycznym, w rzeczywistości odzwierciedlonym często jedynie w aktach prawa miejscowego. Oczywiście jest, że przeciętny obywatel nie śledzi na co dzień dzienników urzędowych i tablic informacyjnych w budynkach samorządowych. Nie bez znaczenia w ocenie tego terminu, jest również fakt, iż wydanie, a tym bardziej dzień wejścia w życie, rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, może być w ogóle „niezauważone” przez właściciela nieruchomości. Tego typu akty prawa miejscowego wydawane np. przez sejmik województwa, (czyli organy „odległe” dla mieszkańca np. małej gminy) nie wiążą się z koniecznością

powiadamiania właściciela nieruchomości, ani też nie zobowiązują samorządu niższego szczebla do takich działań.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Art. 129 ust. 1 i 2 Prawa ochrony środowiska przewiduje, że jeśli w związku z ograniczeniem korzystania z nieruchomości albo z jej części w dotychczasowy sposób lub w sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem korzystanie z niej stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części oraz odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Według art. 129 ust. 4 przywołanej ustawy okres przedawnienia roszczenia o odszkodowanie wynosi 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Obecny dwuletni okres przedawnienia jest zdaniem wnioskodawców zdecydowanie zbyt krótki i dlatego Komisja do Spraw Petycji, w przedłożonym projekcie nowelizacji, proponuje wydłużenie tego okresu do 5 lat.

Zamiarem wnioskodawców jest, aby do roszczeń, o których mowa w art. 129 ustawy Prawo ochrony środowiska powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nie przedawnionych, stosowano przepisy tego artykułu w brzmieniu zaproponowanym w niniejszym projekcie ustawy.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne i źródła finansowania

Projektowana ustawa będzie miała pozytywne skutki społeczne z uwagi na to, iż zawarte w niej zmiany będą odbierane jako bardziej sprawiedliwe od obowiązujących.

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie rodziło dodatkowych skutków finansowych. Nowelizacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie rodzi dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które potencjalnie mogą występować obecnie.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

6. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

7. Nie przeprowadzono konsultacji, o których mowa w art. 34 ust.3 regulaminu Sejmu.

Warszawa, 14 lipca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1526/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Grzegorz Wojciechowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W projekcie proponuje się, aby określony w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, ze zm.) termin na wystąpienie z roszczeniem w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości wynosił 5 lat, a nie jak obecnie 2 lata.

W art. 2 projektu znajduje się przepis o charakterze przejściowym.

Zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy ma ona wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt ustawy, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 14 lipca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1527/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo
ochrony środowiska (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Grzegorz
Wojciechowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

W projekcie proponuje się, aby określony w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, ze zm.) termin na wystąpienie z roszczeniem w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości wynosił 5 lat, a nie jak obecnie 2 lata.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla